

Kako je vranček Koki postal čuvaj galerijske zbirke



Nekoč je v majhnem mestu živel umetnik. Bil je prijazen mož, ki je vsak dan neutrudno risal in slikal v svojem ateljeju, kajti to je počel od vsega najraje.

Kadar je bil utrujen, se je zelo rad podal na dolg sprehod v naravo.



Nekega zgodnjega večera, ko se je odpravil zdoma, je ob cesti našel majhnega, izgubljenega, ranjenega vrana, ki je padel iz gnezda.

Umetnik ga je vprašal: »Vranček, kje imaš mamico? Povej mi, da te odnesem k njej domov.«

Vranček je prestrašeno zakrakil:

»Sam sem na svetu, gnezdo je že prazno, mama in vsi moji bratci so odleteli neznano kam.

Rana me boli in strah me je, da me ne najde kakšna huda zver!«

»Potem pa pridi z menoj. Odneseš te bom domov in ti oskrbel rane.«

Umetnik ga je vzel v naročje, ga pokril s svojim velikim robcem in odnesel domov. V majhni škatli mu je naredil gnezdece, ga položil vanj in mu namazal ranjeno krilo z mazilom. V dobrih rokah je vranček hitro okrevljal in ozdravel.

Dnevi so minevali in hitro je prišel dan, ko bi vranček moral odleteti v širni svet. Veselo je že prhotal s krili in letal po ateljeju sem ter tja. Pri umetniku mu je bilo všeč in nič kaj ga ni mikal svet zunaj, ki ga ni bil vajen. Zaželel si je ostati.



Opogumil se je in predlagal:

»Ti si moj rešitelj. Nikogar drugega nimam več na svetu. Rad bi ostal pri tebi in te opazoval, ko ustvarjaš.«

Umetnik se je na majhno pernato bitje že zelo navezal, zato je navdušeno vzkliknil: »Čudovito! Vesel sem, da mi boš delal družbo!«

Hvaležni vranček je ostal v ateljeju pri prijaznem umetniku. Poimenoval ga je Koki.

Postala sta nerazdružljiva prijatelja, vranček pa je od vsega najraje sedel na umetnikovi rami ter ure in ure dolgo opazoval, kako dela z različnim umetniškim orodjem in materialom.



Pred vrančkovimi očmi so dan za dnem nastajala nova umetniška dela in se mu vtisnila v spomin. Kokijev najljubši motiv pa je bil mojstrov avtoportret.

Umetnik je bil velik prijatelj galerije, kamor je rad zahajal in si na razstavah ogledoval umetnine drugih slikarjev.



Odločil se je, da tudi on podari nekaj svojih umetniških del galeriji, saj jih tako lahko vidi veliko več ljudi, kot če bi ostala v njegovem ateljeju.



Njegove umetnine so postale del galerijske zbirke.

Vranček Koki zdaj veliko časa preživi skrit očem ljudi v galerijskem depoju, kjer počivajo tiste umetnine iz galerijske zbirke, ki niso na ogled na razstavi. Tam skrbi zanje, da se jim kaj hudega ne pripeti.

Kadar opazi, da so kljub vsej skrbi na kakšnem umetniškem delu nastale poškodbe, takoj odfrči po restavratorja, ki zna umetninam zaceliti rane.



Najbolj pa se vranček razveseli, ko galerijo obiščejo otroci. Takrat jih s svojimi velikimi očmi skrivaj opazuje izza umetnin. Predvsem ga zanima, ali je otrokom všeč, kar so umetniki ustvarili, ter radovedno opazuje, kaj vse bodo v galeriji počeli.

Odkrivajmo umetnost je izobraževalni portal, kjer lahko odkrivате zanimiva dejstva o umetnosti in galerijah – umetnostnih muzejih.

Spletni portal Odkrivajmo umetnost (Discovering Art) je nastal v sodelovanju štirih institucij: Muzeja sodobne umetnosti Zagreb, Fundacije Antoni Tàpies iz Barcelone, Muzeja sodobne umetnosti Vojvodine in Koroške galerije likovnih umetnosti.

Portal je del evropskega projekta Performing the Museum.

Per _____
____ **Muse** ____
Performing the Museum

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

